

ВЕСЕЛІНОВИЧ Янко (Веселиновић Јанко; 01. 05. 1862, с. Црнобарський Салаш, Сербія — 14. 06. 1905, с. Глоговац, Сербія) — сербський письменник. Учителював. Переслідуваний за передові погляди. У творах реалістично змалював життя селян, їхні побут і звичаї, хоч нерідко ідеалізував патріарх. відносини (зб. оповідань «Пољско цвеће», 1890–91; «Од срца срцу», 1893; «Рајске душе», 1893; «Стари познаници», 1896; роман «Сељанка», 1893). Соц. конфлікти на селі відображено в романі «Борци» (1889), оповіданнях «Бела врана» (1890), «Кмет Илија» (1891) та ін. Таврував політ. пристосовництво (роман «Јунак наших

дана», 1898–1903). В істор. романі «Хајдук Станко» (1896) змалював повстання сербів проти турец. поневолення на поч. 19 ст. В оповіданнях зб. «Слика из сеоског живота» (кн. 1– 2, 1886–88) відчутний вплив творчості Марка Вовчка. Усі твори В. опубліковано в Белграді.

Рекомендована література

1. Бершадська М. Янко Веселинович і Марко Вовчок // Міжслов'ян. літ. взаємини. К., 1963. Вип. 3.

І. П. Ющук

Бібліографічний опис:

Веселинович Янко / І. П. Ющук // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-33740>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).